

Band

BDS

MdR, Jazzgeschiedenis 664. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 1, Ornette Coleman, deel 10 van 12. Vorige keer vertelde ik u dat Coleman met zijn kwartet op 31 januari 1961 een session deed/waarbij op twee na alle titels initialen waren, en dat ik daar nergens iets over kon vinden. Nu wordt dit programma ruim voor dat u het hoort opgenomen, zo wist ik destijds nog niet dat hij 30 oktober in Rotterdam zou spelen, iets dat buiten de stad ook redelijk goed geheim is gehouden. Ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt, had een machientje bij me, maar Coleman wilde niet voor een microfoon praten - te vermoeid, zei hij- maar bleek weldegelijk tot praten zondem bereid. Kortom: die initialen staan voor termen die in de, in elk geval Amerikaanse psycho-therapie gebruikt worden. Hij gaf me er een aantal, maar te veel en te snel om het gauw op te schrijven. In elk geval weten we nu waar het om gaat. Zo blijkt dus ook de titel "Check up", stuk dat ik liet horen, hier in te passen. Zo dadelijk nog zo'n stuk, gespeeld op de witte plastic Grafton altsaxofoon die hij destijds bespeelde. Nu is dat een speciaal voor hem door Selmer gebouwde altsaxofoon met lage klinkend C, en het instrument is wit gelakt. Met Don Cherry-pocket-cornet, Scott LaFaro-bas, Ed Blackwell-drums, voor Atlantic in NYC, 31 januari 1961, uit de psycho-therapie: "C and D".

Ornette Coleman Quartet: C and D (Ornette Coleman)
2/1 - 13:06 - London LTZ-K 15241

"C & D". Het laatste stuk van deze session waarbij zes stukken werden opgenomen, is het enige dat niet in de 'psycho cyclus' valt, het gaat vooral over de bassist. Heet dan ook "The alchemy of Scott LaFaro".

plaat 2 Ornette Coleman Quartet: The alchemy of Scott LaFaro (Ornette Coleman)
17/laatst - 9:52 - Atlantic SD 1572

voor de LP
'Ornette!'

plaat 1
attentie:
balans i.v.m.
mono

"The alchemy of Scott LaFaro". Het Ornette Coleman Quartet met zijn composities voor Atlantic in NYC, 31 januari 1961. Don Cherry-pocket-cornet, Ornette Coleman-altsaxofoon, Scott La Faro-bas, Ed Blackwell-drums. Volgende keer opnamen uit de laatste plaat die Coleman voor Atlantic maakt, en hij speelde toen tenorsaxofoon. Dit was Jazzgeschiedenis 664, MdR.

0 0 0 0 0